

► **Weg Yerseke snel aangepast**

Einde discussie: Zanddijk verbreed

De kogel is door de kerk. Provinciale Staten willen de Zanddijk tussen de A58 en Yerseke zo snel mogelijk aanpassen. Dus niet langer streven naar een poldertracé waarvoor geen geld is, maar nu het plan uitwerken voor verbreding van de huidige route. „Ieder jaar langer wachten kost extra mensenlevens”, aldus Jan Henk Verburg (ChristenUnie).

Ernst Jan Rozendaal
Middelburg

Over de aanpak van de Zanddijk wordt al elf jaar gepraat. De weg is onveilig en het verkeer stroopt op. De emoties over de aanpak zijn, zeker het afgelopen jaar, hoog opgelopen. „Niet alleen voor u is het een worsteling, ook voor mij”, zei gedeputeerde Harry van der Maas (SGP) gisteren tegen de Statenleden. „Hoe kun je in zo'n gebied met zoveel belangen tot een gedragen oplossing komen?”

“**Wachten heeft onaanvaardbare gevolgen voor de verkeersveiligheid**

– Vincent Bosch, PVV Bosch

Gezien de roerige voorgeschiedenis was het debat waarin de knoop werd doorgemaakt gisteren kalm en zakelijk. Er moest een keuze worden gemaakt uit vier mogelijke tracés, waarvan er twee eerder al zijn afgefallen en er één - de duurste - nooit echt de voorkeur heeft gehad van het dagelijks provinciebestuur. Forum voor Democratie en Partij Pro Zeeland pleitten nog wel voor een nieuwe weg door de polder, oostelijk van Yerseke, maar vrijwel alle andere partijen maakten meteen duidelijk dat ze het voorstel steunen om de huidige Zanddijk aan te pakken. Dat gaat 58 miljoen euro kosten, waarvan de provincie er 46 voor haar rekening neemt.

Vincent Bosch (PVV Bosch) vatte de overwegingen goed samen. Hij zou het liefst ook een poldertracé zien met een nieuwe afslag van de A58, maar daaraan wil het Rijk niet meebetalen. Als de provincie de ontbrekende 15 miljoen euro zelf op tafel zou leggen, gaat dat ten koste van de aanpak van andere wegen, zoals de Deltaweg bij Goes. Vorige maand stemde de gemeenteraad van Reimerswaal al in met het aanpakken van de huidige weg, memoreerde Bosch. „Het is tijd om aan de slag te gaan. Wachten heeft onaan-

► **De emoties over de aanpak zijn, zeker het afgelopen jaar, hoog opgelopen**

vaardbare gevolgen voor de verkeersveiligheid.”

Volgens Fred Walravens (FvD) wordt nu gekozen voor 'een doodlopende weg, een weg zonder toekomst', waar 90 procent van de inwoners en ondernemers in en rond Yerseke tegen zijn. Zijn voorstel om voorlopig alleen de ontsluiting van bedrijventerrein Olzendepolder te verbeteren en in Den Haag 'met de vuist op tafel te slaan' om meer geld te krijgen voor een poldertracé, kreeg onvoldoende steun.

Nieuwe rotonde

VVD, CDA, SGP, PvdA, CU, 50 Plus, GroenLinks, Partij voor de Dieren en PVV Bosch steunen het plan om de huidige weg te verbreden, waarbij ook een grote nieuwe rotonde hoort direct na de afslag van de A58. Ze hamerden wel op extra voorzieningen om het voor fietsers veiliger te maken, zorgvuldig overleg met bewoners van wie de huizen weg moeten (de grootste zorg van Pro Zeeland, dat tegen blijft) en een strenge bewaking van het budget. Komend jaar wordt het plan gedetailleerd uitgewerkt en in 2027 moet de vernieuwde Zanddijk klaar zijn.

► **ZEELAND 4**

Door met mijn leven

Abdullah Arab uit Syrië was vijf jaar geleden één van de tweehonderd vluchtelingen in de noodopvang in sporthal De Kruitmolen in Middelburg. Hij woont nu in Eindhoven en maakt zijn toekomstdromen waar. Samen met vrijwilliger Joan Verbeem, met wie hij vijf jaar geleden bevriend raakte, kijkt hij terug. „Ik had twee opties: of ik blijf met mijn hoofd en hart in Aleppo, of ik ga door met mijn leven in Eindhoven. Ik heb voor het tweede gekozen.”

► **ZEELAND 4**

Proef met oesters bij windmolens op zee

Schelpdieren als basis voor nieuwe natuur

► **ZEELAND 8**

Veldrijdster Shirin van Anrooij

De echte resultaten komen wel

► **ZEELAND 14**

Zanddijk wordt verbreed: 'Beter iets dan niets'

Je zou verwachten dat gisteren in Yerseke massaal de champagne werd ontkurkt. De provincie trekt tenslotte niet elke dag zo'n 60 miljoen uit om de bereikbaarheid van het dorp te verbeteren. Maar het besluit om de Zanddijk te verbreden in plaats van een nieuwe weg aan te leggen, leverde zoveel beladen discussies op dat van feestvreugde geen sprake is.

Joeri Wisse

Yerseke

„Beter iets dan niets”, reageert zowel Wim Cornelisse van de dorpsraad als Eric de Koeijer, directeur van het transportbedrijf Kotra afgemeten op het besluit van Provinciale Staten om verder te gaan met de verbreding. Allebei vinden ze eigenlijk de aanleg van een oostelijk poldertracé de mooiste oplossing. „Maar als dat onbetaalbaar is, ben ik klaar. Ik heb het geld niet en er moet wel iets gebeuren”, zegt De Koeijer.

Dagelijks rijden zo'n honderd vrachtwagens van zijn bedrijf over de kronkelige Molendijk en Zanddijk richting de A58. „De dijk wordt steeds onveiliger. Als er een keer wat gebeurt, is heel Yerseke van de buitenwereld afgesneden.” De Koeijer nam bewust een 'neutrale' positie in, omdat de discussie steeds feller werd gevoerd. Dat er nu duidelijkheid is, is voor hem het belangrijkste. Hij maant de provincie nu vooral tot snelheid.

De dorpsraad steunde het voorstel van de provincie en merkte dat een groep felle tegenstanders hen dat niet in dank afnam. Reden voor Cornelisse om zich de afgelopen maanden stil te houden. „Maar ik was er wel bijna dagelijks mee bezig”, zegt hij. De dorpsraad vindt

het moeilijk in te schatten hoe de inwoners over de kwestie denken. „Heel veel mensen kennen de materie niet en gaan bijvoorbeeld af op die belachelijke cartoons die in de kranten stonden.”

Cornelisse hamert net als De Koeijer op het snel aanleggen van de 'zwarte tak', de verbindingsweg tussen bedrijventerrein Olzendorp en de Zanddijk. „Dan ben je het zware vrachtverkeer kwijt op die bochtige Molendijk en zijn we al een heel grote stap vooruit.”

Weer de barricaden op?

Ton Verbree, woordvoerder van de tegenstanders, is zwaar teleurgesteld. „Het is gebeurd, het is klaar”, reageert hij. Hij gaat zich niet bemoeien met de juridische procedures, die volgens hem zeker gevoerd zullen worden. „We wachten nu de studies af. Als blijkt dat verbreden net zo duur wordt als

Over tien of twintig jaar zal iedereen spijt hebben van de keuze die is gemaakt

—Ton Verbree, woordvoerder tegenstanders

het rode poldertracé, gaan we opnieuw de barricaden op.”

Over tien of twintig jaar zal iedereen spijt hebben van de keuze die gisteren is gemaakt, voorspelt Verbree. „Het blijft doormodderen. Dit wordt een desinvestering van 60 miljoen. De vrachtwagens van De Koeijer zijn misschien straks sneller op de Zanddijk, maar bij de rotonde Nishoek loopt alles weer vast.”

Station Goes wegens verdachte tas ontruimd

Miriam van den Broek
Rob Paardekam

Goes

Het NS-station in Goes is gisterochtend twee uur ontruimd geweest. De politie had een melding ontvangen over een verdachte tas in het tunneltje van het station. Daarop werd besloten het station te ontruimen. Een speciaal team van de politie kwam de tas onderzoeken, maar daar bleek niets mee aan de hand. Om 10.10 uur is het station weer vrijgegeven.

Ook het treinverkeer was voor de veiligheid stilgelegd waardoor reizigers rekening moesten houden met zeker een uur extra reistijd. Er werden bussen ingezet om de reizigers verder te vervoeren. Nadat het station werd vrijgegeven, is ook het treinverkeer weer opgestart.

„Ik baal hier ontzettend van, ik moet in Middelburg op tijd een

winkel opengooien”, zei Romy uit Goes eerder de ochtend, terwijl ze zich naar het zuidelijke stationsplein spoedde waar de bussen aankwamen. „Hopelijk ben ik nog op tijd?” Een groepje jongens nam het veel luchtiger op. „De perfecte smoes om niet naar school te hoeven, toch?”, zei een van hen.

Gersey Pinedo van TES installatietechniek werd gisterochtend de tunnel uitgestuurd door de politie. Hij was er om een bord recht te hangen.

„Ik ben toch wel geschrokken. Dit maak ik niet zo vaak mee. Ik stond anderhalve meter bij het verdachte pakket vandaan. Voor hetzelfde geld zat er een echte bom in en had ik mijn vrouw niet meer teruggezien.”

Overigens was niet het héle stationsgebouw ontruimd. Buschauffeurs konden gewoon in hun ruimte terecht. En ook de stationsrestaurant was gewoon open.

VIJF JAAR NA DE NOODOPVANG ABDULLAH EN JOAN HALEN

▲ Joan Verbeem was in november 2015 vrijwilligster in de noodopvang voor vluchtelingen in sporthal De Kruitmolen in Middelburg.

FOTO RUBEN OREEL

‘We hebben erg veel gelachen en gehuild met elkaar’

Exact vijf jaar geleden ving Middelburg tweehonderd

vluchtelingen op in sporthal De Kruitmolen. Tientallen vrijwilligers boden hulp bij de noodopvang. Vluchteling Abdullah Arab en vrijwilliger Joan Verbeem raakten bevriend. Hoe gaat het nu met ze?

Maurits Sep

Middelburg

“Vijf jaar alweer? Het voelt als twee!” Er is ook zo veel veranderd in het leven van Abdullah Arab sinds hij in 2015 als 21-jarige vluchtte uit Syrië. „Ik heb mooie herinneringen aan Middelburg. Het was heerlijk daar”, zegt hij via een Zoom-gesprek vanuit Eindhoven. „Hier woon ik nu ook alweer vier jaar.”

Vriendelijke Middelburgers

Hoewel het publieke debat over de noodopvang landelijk regelmatig ontspoorde, herinnert Abdullah Arab zich vooral de openheid en vriendelijkheid van de Middelburgers. „Het was makkelijk om een praatje te beginnen. Dat ik Engels sprak, hielp natuurlijk wel. Daardoor werd ik ook ingezet als tolk. Die verantwoordelijkheid nam ik graag. In Syrië had ik me al voor het Rode Kruis ingezet.”

Abdullah maakte snel vrienden. Met vluchtelingen én met vrijwilligers. Zoals Joan Verbeem. „Het was eigenlijk heel gezellig in de noodopvang”, vertelt zij. „We praatten, deden spelletjes. De mensen waren dankbaar dat we er voor hen waren.” Dat klopt, zegt Abdullah. „Enerzijds was de

Ik denk nog altijd met plezier terug aan de opvang in De Kruitmolen

—Abdullah Arab

noodopvang vervelend en moeilijk, want er was helemaal geen privacy. Maar het was ook gezellig en er was respect voor iedereen. Daar ben ik dankbaar voor, want ik snap ook wel dat het moeilijk was voor een klein land als Nederland om ineens zoveel vluchtelingen op te moeten vangen.”

Abdullah kon zijn verhaal kwijt

▲ Op woensdag 4 november 2015 arriveerden de eerste van tweehonderd vluchtelingen bij sporthal De Kruitmolen in Middelburg. Daar was door de gemeente een noodopvang ingericht, waar zij zes dagen konden blijven. FOTO RUBEN OREEL

bij Joan en dat maakte indruk op de Middelburgse. „Weet je, ik had aanvankelijk vooroordelen over vluchtelingen en opvang. Juist daarom bood ik me aan als vrijwilliger. Ik dacht: ik ken die mensen niet, ik ken hun verhalen niet, dan kan ik eigenlijk ook niet oordelen.”

Joan en Abdullah

Joan en Abdullah bleven elkaar zien. Na het vertrek uit Middelburg verbleef hij in meerdere opvanglocaties, ook in de Zeelandhallen in Goes. Zij zocht hem regelmatig op en regelde - met nog een vrijwilligster die ze in De Kruitmolen had leren kennen - dagjes uit voor een groepje vluchtelingen.

„Naar de bibliotheek, naar de Oosterscheldekering. Ik heb ze geholpen met formulieren en procedures. Ze zijn ook regelmatig bij mij thuis geweest. Vrienden verbaasden zich daar weleens over, maar dan zei ik altijd: 'Je kent ze niet, kom ook langs en ontmoet ze'. Dat heb ik geleerd van de